

og den nærmeste Motivering dertil var, at der var Uenighed paa Fyn om, hvor Stationen skulde ligge, og at de nærmest vedkommende Autoriteter paa Fyn ikke vare blevne adspurgt. Denne Indvending er imidlertid nu ryddet af Vejen. Den anden Grund, hvormed Finansudvalget motiverede Indstillingen, var den, at man nærede Betænkkelighed ved at anvende den foreslaaede Sum, idet at man mente, at det ikke var økonomisk rigtigt at anvende den. Dette er jo ogsaa ganske rigtigt, men her overfor maa jeg bestemt hævde, at der fra Tingets Side ikke ved nogen Afstemning var givet til Kende, at man ikke ønskede denne Bevilling. Vel fremkom der fra et Par Repræsentanter for Jylland nogle Betænkkeligheder af den Art, jeg nævnte før, men de vare nærmest fremkomne fordi det Planteavlsudvalg, det kgl. Landhusholdningsselskab havde nedsat, havde afgivet en Betænkning, hvori der var peget paa flere Stationer end den, hvortil der paa Finanslovsforslaget var forlangt Bevilling, men jeg maa udtrykkelig fremhæve, at den forrige Landbrugsminister ganske bestemt hævdede, at den Bevilling, der var foreslaaet til denne Planteforsøgsstation paa Fyn, var ganske uafhængig af de andre projekterede Forslag. Det er en stor Skuffelse for fynske Landmænd, at Forslaget ikke er optaget paa Finansloven i Aar.

De Udtalelser, som fremkom fra den højtærede Landbrugsminister, gik nærmest ud paa at hævde, at der ikke var Trang til denne Forsøgsstation. Jeg beklager, at han er kommen til det Resultat. Det glædelige i hans Udtalelser var, som allerede fremhævet af det ærede Medlem fra Assens (Berntsen), at Ministeren sagde, at Fyn vilde blive det første Sted, hvor der blev oprettet en ny Forsøgsstation. Det gælder altsaa om at faa den meget ærede Minister til at vedkende sig den store Betydning, disse Planteforsøgsstationer have. Han udtalte i Lørdags, at han mente, at de nuværende Stationer kunde magte de Opgaver, der laa for i Øjeblikket, og at der som Følge deraf ingen Trang var. Det er givet, at disse Forsøgsstationer ere af den allerstørste Betydning for Landbrugets Udvikling. Det har meget at sige, at Landmændene umiddelbart kunne komme i Berøring med disse Stationer, at de paa selve Stedet kunne komme til at tale med Forsøgslederne om alle Enkeltheder. Derfor kan man ikke uden videre vise Landmændene fra de forskellige Egne hen til de nuværende Forsøgsstationer, hvor godt disse end kunne være ledede. Det er mangfoldige Ting,

som disse Forsøgsstationer give sig af med, baade Dyrkningsforsøg med Varieteter af de forskellige Kornsorter og Græsarter samt Rodfrugter, de anstille Gødningsforsøg, kort sagt, de have med alt muligt at gøre, som er vejledende for det praktiske Landbrug. Derfor er det ikke godt i Tal at beregne hvilke Værdier der kunne frembringes i Landbruget ved at støtte saadanne Forsøgsstationers Oprettelse. Det kunne vi vel være enige om, at dersom disse Stationer kunne bidrage til at forøge Produktionen, skabes der derved en national Værdi for vort Land. Det kommer i første Række selvfølgelig direkte Landbruget til gode, men indirekte vil det komme det hele Samfund til gode. Jeg vil haabe, at der vil komme Udtalelser frem fra de ledende Autoriteter paa Landbrugets Omraadeovre paa Fyn af den Art, at den ærede Minister vil se sig i Stand til i en kommende Rigsdagssamling at forelægge et Forslag i den her omtalte Retning.

Der er en anden Bevilling paa Landbrugsministeriets Budget, som jeg tillod mig at omtale i Fjor, men med Hensyn til hvilken jeg ikke fik noget Svar af den daværende Landbrugsminister. Jeg tillader mig atter at fremføre denne Sag her. Det er jo ret betydelige Bevillinger, der gives til Bekæmpelse af Tuberkulosen hos Hornkvæg i Henhold til Lov 26de Marts 1898. Der er ingen Tvivl om, at alt, hvad der paa formaalstjenlig Maade kan gøres for at bekæmpe denne Sygdom, bør gøres, og der er enkelte Paragraffer i denne Lov, om hvis Hensigtsmæssighed der vist ikke er delte Meninger. Jeg tænker herved paa Lovens § 5, der paabyder Kontrol med Opvarmning af Mælk paa Mejerierne. Trods de Ulemper, det volder Mejerierne, gøres dette med Glæde, fordi man er overbevist om Nyttevirkningen deraf. En anden Paragraf af overordentlig Betydning er § 8, om Erstatning for Kreaturer, der nedslages paa Grund af Yvertuberkulose. Derimod er der megen Tvivl om, hvorvidt den Bevilling af 100,000 Kr., der stilles til Ministerens Raadighed ifølge § 12, gør Nytte i Forhold til det store Beløb, den andrager. I alt Fald er der om denne Paragrafs Betydning meget delte Meninger blandt praktiske Landmænd, og jeg bør føje til, ogsaa blandt adskillige Veterinærer. Jeg tør nu ingenlunde sige, at den ikke er rigtig anvendt. Det er jo den Paragraf, der stiller 100,000 Kr. til Raadighed til Tuberkulinprøver paa Besætninger, der stilles under Statens Kontrol. Jeg ved i alt Fald Eksempler paa,